

2. Påskedag

Hold mig ikke tilbage siger Jesus til Maria Magdalena, da hun påskemorgen har genkendt ham som opstanden. Eller som de lyder fra den latinske oversættelse af den oprindelige græske tekst: *Rør mig ikke – Noli me tangere.*

Hold mig ikke tilbage – Rør mig ikke! Jeg har aldrig hørt og forstået ordene som i år, hvor vi er nødt til pga. coronasmitten at holde afstand:

Når vi mødes på gaden, står vi et par meter fra hinanden, hilser og veksler vi nogle få ord på afstand. Marias længsel efter at gribe ud efter det anden er her nem at genkende, for hvor tit har vi i denne tid ikke bare lyst til at række hånden frem og lige kort mærke den andens hånd. Give og få et håndtryk eller lægge en hånd på den andens skulder, inden vi går videre på vores vej alene gennem byen.

Det er på mange måder, så akavet med den større afstand og den manglende berøring.

α

Lever vi i en bevægelige kultur, er det godt at standse op, skriver Karl Ove Knausgaard i sit essay *Stævnemøde med glemte*. Et essay om et norsk litterært tidsskrift, som har haft indflydelse på hans måde at skrive og at forholde sig til virkeligheden på. Knausgaard skriver:

*Lever man i en grænseløs kultur, er det det modsatte der kræves, altså ikke nødvendigvis at sætte sig i bevægelse,..., men måske snarere det modsatte, stoppe bevægelsen i et billede eller et aftryk eller en figur, og så se på det. Gripe, favne, forstå, fange, forankre, stige af, ...*¹

Mødet mellem Maria Magdalene og den opstandne Kristus er netop sådan et møde, som der kan være al

¹ Knausgaard, 456)

god grund til at stoppe op ved, se på og reflektere over, inden vi går videre ned af gaden.

α

Min far, som var sten – og billedhugger, huggede flere skulpturer af netop dette møde mellem Maria Magdalene og den opstandne Jesus påskemorgen. En stor granitskulptur står under en blodbøg på Sevel kirkegård og en lille granitfigur er placeret på Velling kirkegård ved Ringkøbing.

Hvad var det, som gjorde det så vigtigt for ham og andre kunstnere gennem tiden at opholde sig ved dette møde og hugge de to frem, Maria Magdalene og den opstandne Kristus?

Guds kraft og styrke, som Gud viser os påskemat og påskemorgen ved at bryde dødens magt, er stor, og vi skylder Gud al tak og ære for hans opstandelseskraft, men skal vi forstå rækkevidden af Jesu opstandelse, er det mindre Guds almagt, vi skal opholde os ved her i påsken, end det er hans måde at møde os på. Det centrale er Guds kærlighed og nåde, hans

imødekommenhed og vilje til at være en del af vores liv og her sætte et lys i mørket for os.

✠

Opstandelse er således møde i hverdagen. Det er, at Kristus står der påskemorgen, som ethvert andet menneske, vi kan møde på gaden, så helt almindelig, så Maria først tror, han er havemanden.

Opstandelse er så samtidigt gensyn. Kristus kalder jo en genkendelse frem i Maria ved at nævne hende ved navn.

Opstandelse er så endvidere et kald til at gå videre og at bringe det glædelige budskab, opstandelseshåbet med ud på vores vej. Magdalene får jo den opgave at bringe budskabet om mødet med den opstandne ud i verden. Hun kan sige til dem, hun møder: Se, jeg har set ham.

Opstandelse rummer derfor håbet om og tilliden til nye møder sat af påskens budskab. Dvs. selv om vi må holde afstand og selv om her er sygdom og død, så skal vi vide, at vi ikke er overladt til os selv, til verden og dens ødelæggende kræfter. Synd og død

findes, men de har ikke magten. Kristus er opstanden og han kalder os som Maria ved navn og kalder os til at leve og bringe håbet videre.

Det ske i Jesu navn.

